

Przygotowanie narządów artykulacyjnych do wywołania głosek Ś, Ź, Ć, DŹ

1. „Kołysanka” – na leżąco: położyć misia na brzuchu, wdech nosem, na wydechu mówimy aaa, żeby miś się uniósł.
2. Zęby złączone, kąciaki zaciśnięte, na przemian zamykamy i rozchylamy wargi („rybka”).
3. Rozciąganie warg na boki (uśmiech), można wymawiać np. ki,ki,i.
4. Usta wygięte w „podkówkę” („smutne miny”).
5. Ściąganie ust w ryjek i wysuwanie do przodu („całusek”).
6. Wymawianie dokładnie i na przemian: e-o („karetka”).
7. Energiczne wypuszczanie powietrza przez luźne, wysunięte wargi („parskanie”).
8. „Ośle miny” - wysuwanie warg do przodu na zmianę z szerokim uśmiechem (zęby widoczne).
9. Mlaskanie środkiem języka, środek języka przyklejony do podniebienia i głośno się odkleja („osiołek”).
10. Układanie języka „w górkę”.
11. Wymawianie ściszone i, chi, isi, isia, isio, isie, isiu (polecenie cofanie języka do tyłu, ale nie ku górze (można go cofnąć szpatułką).
12. „Ryczenie osła” - ii, ichi.
13. „Koci grzbiet” czubek języka opiera się o dolne zęby, co powoduje uniesienie się środkowej części języka.
14. „Koci grzbiet” czubek języka opiera się o dolne zęby, jednocześnie otwieramy i zamykamy usta.
15. „Koci grzbiet” czubek języka opiera się o dolne zęby, jednocześnie górnymi zębami wodzimy od czubka języka ku jego tyłowi („rysujemy wzorki na języku”, „drapiemy język”).
16. Czubkiem języka oblizujemy dolne dziąsła.
17. Czubkiem języka oblizujemy dolne dziąsła, próbując go podwinąć w stronę wędzidełka, ruch języka do dołu („języczek - naleśniczek”).
18. Język wąski, zaostrowany; potem szeroki i płaski („igielka i placek”).

19. Język na dnie jamy ustnej wykonuje ruchy poziome, od dolnych zębów i z powrotem (czubek języka ma się nie unosić!) („zabawa w chowanego”).
20. Dokładne oblizywanie warg przy szeroko otwartych ustach, język porusza się powoli, w określonym kierunku („kot się oblizuje”).
21. Unoszenie grzbietu języka do podniebienia tak, aby czubek nie dotykał dolnych zębów; w tej pozycji należy dotknąć grzbietem języka do podniebienia i opuścić go.
22. Ssanie landrynek środkiem języka przy podniebieniu.
23. Wybrzuszenie środka języka.
24. Lanie wody z węża, jednocześnie wymawiamy „sisi”, lub zrobienie węża z butelki i sznurka („zabawa w strażaka, ogrodnika”).